

מסורת הש"ס

א) [סנהדרין יב. חוס' שם
פ"ב ה"ג.] ב) סנהדרין פז.
עניינ' פ"ו מ"ז. ג) פסחים ג.
מגילה כט: סנהדרין יב: [פ"ו
ה: חוספ' מגילה פ"ב ה"ב
בסו"ט ד. תל.] ד) יומא סה:
מגילה כט: ע"ש, ה) [לקמן
ח: ט"ז.] ו) יומא סה:
ז) [חוספסחא פ"א ה"ד.]
ח) [יומא ל"ב: ב"מ קי"א.
ט) כפ"ל: ע"ז, י) כפ"ל:
שנה, כ) [ז"ל קדשו].

מוסף רש"י

[illegible]

תורה אור השלם

רבי יהושע ור' פפיס שמענרים אל
השנה כל אדר אס רלו צ"ד לאמר
הפורים השנה צריכה להחביר
מעברין רוחות: שז"י אומרים עד
ספורים. לפי שז"י חכמים אומרים
שז"י מעברין אל"י משנים בדבר לפי
הפורים לכן הווקפו לעדות זו: אל"י
לגלותו שז"י שגבר בו הפורים אולי
המחילו הדרשנים לדרוש צריכים בהלכו
הפסק הווקפו השומעים לעשות פסק
לפוק ל"י יום ואס יעברו צ"ד אל השנה
לא יתקבלו דפס שלחו צ"ד לשומעים
לדמות אל הפסק שגבר שמעו
הדרשני: בהפסק לא קא מיירי. בראש
שנים הדפסקה לא קא מיירי: חדש
בחדש נלחדש. חדשי יתחיל לדרשה:
יפה
אלא שחזיר מצוה ייחוד שר

טבת בשנת שבע
למלכות: אסתר ב' טו

6. כישת ארבע לדרושי המלך היה דבר ה' אל מרדכי בארבעה לדרוש השנה המלך גנת החדש השלישי הוא חוש סיון בשלהי עשיריין ב' ויחבב ב' תאשוריים והתחת ושר המלכות אמן מהו יעד שבע עשרים ומאה ב' לשלש ואל היהודים כתבם וכלשונם: אסתר ח' ט' בדרש וראשון הוא אשורוש הפיל פור הוא העולל ומהו אמן ליום ומדורש לשון שנים שנים העולל החדש הוא לבס אמן חדשים ראשון הוא לבס

ז. ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה

דף כבע' מוס. צעל מוס מעיקרו דחם ונעשה צעל מוס פון
דלא חי לארביה מונים לו משעת הראלה ואין לדקדק מכאן
שיטה שייך כל אחר גמיה לכהן דהכל לענין להארילו בתוך שנתו
לזריך בראשית פרק [עד כמה] (בסדרות דף ק"ט):

מדבר קבלה פטרנו. לא מנע
למנוח ממנו מניחיו כלל
אם לא נאמר שהיה קבלה ביד
סדר שמות החדשים וזו והכי
אמר בירושלמי שמות החדשים עלו
בידם ממבבל כהנהגה בירא האומנים
שם נולדו אבות בירח חזק שבו
העולם נבדל והאשך נאשה בולות בולות
שבו בולים לנהמה בנתיבה בירח זיו
שבו זיו האלינות ממנו ואלין ויהי חשד
עין שנת עשרים ממנו נחמד כסלו שנת
נאמן חשד העשירי הוא מדע ענות:
בשנים קא מייר. וקשיא דהא
קא אמר לגרלים ואמר
לעיל כיון שעברה עליו שנה בלא
גרלים ורגלים בלא שנה י"ל ממל
מקום חדשים לא קא מייר:

הם העידו. משנה היא כעדות (יש משנה זו) ופ"ק דקטריהן (ד' יב:) וס' גבי סעודה ביום' של אדם דלמחר דא חמון מעובר וקודם ומקשי ליה דבא מכדי מפורסם לפסח מלחין יומין הוי ומפורסם דרשין בהלכות הפסח וכו' מני' ריש ירחא ומרחקס' לכו אמי' ללולוי ה"י ה"מ לאקשי' אמתתתין דעדות:

בַּחֶסֶק אָ קא מיידל. לָקַן
 (ד' ב' צי) אַלד
 נַשְׁרִי ר"ה לִקְדוֹם וְלֹא קָמַי לְגִדְרִי
 כְּדַמְתִּי בְּנִי יִצְחָק מִשּׁוֹם דַּמְתִּימִן
 בַּחֶסֶק לֹא קא מיידל:
מְרַאשִׁית הַשָּׁנָה. לָקַן (א.ס.)
 אֲמִרְנִי דוֹם מַשְׁרִי:
 מַשְׁרִי

שְׂמָא לֹא יִסְתֵּר יְהוָה יִפְהַת
פְּלוּגַתָּ דְתַנְהִי הִיא כְּסוּף
פֶּרֶק הַבַּיִת וְהַעֲלִיחָה (צ"מ ד' קס"ט). גְּבִי
שׁוּמְרֵי כְּפִימִים כְּשִׁבְיִיתָ אֶל מַתְנֵד
שׁוּמְרֵי חֲסֵד וְקָלָה תִּמְנֵה דְּפִיךְ חֵת
פְּשִׁיעָה כְּמִילְתָּה דְּהִוִּיא פְּלוּגַתָּ דְתַנְהִי
וְשִׂמָּה יֵשׁ חֲלֵק דְּהִכָּה *לִיכָּה לְמִישׁ
כֹּלִי הֵאֵל כְּמוֹ כְּשׁוּמְרֵי:
לָהּ

עיבורין מניסן מגינן והתניא ^אאינ מעברין השנה לפני מעוברת אבל מפני הדחק מעברין אותה אחר ר"ה מיד לא אדר אמר רב נחמן בר יצחק מאי עיבורין תפסקת לשמעברין השנה כל אדר שהיו אומרים עד הפורים פורים כיון דאמר מר ^בשואלין בהלכות הפסח קודם ללולולי בחמץ ואידך מידע ידיע דשתא מעברתא וסברי חושבנא הוא דלא סליק להו לרבנן עד ברתהלהלל במיירי בהפסקה לא קמיירי ולתרומות הוה אמר קרא יאת עולת חרש בחדשי לחדשי השנה הבא קרבן מתרומה חדשה וגמרי שנה שנה מניסן בם לחדשי השנה ולגמור שנה שנה מתשרי דכתיב ^גשנה שיש עמה חרשים משנה שיש עמה חרשים עמה חרשים משנה שאין עמה חרשים ^דאמר רב רבנות צבור הבאין באחד בניסן מצוה להביא מן הישן יצא אלא שחיסר מצוה תנ"ה ^הקרבנות צבור מצוה להביא מן החדש ואם הביא מן הישן יצא שימסרם לצבור ^ופשיטא מהו דתימא ליחוש שמא לא

לחרשי השנה, חרש והבא קרבן מתרומה חרשה, וכתוב ביה בניסן ראשון וגמר שנה שנה מניסן, וכי הא דתניא קרבנות העצור הכאות באחד בניסן ואם הביא מן הישן יצא, אלא שחירי [מצוה]. ויחיד שהתנבא משלו כשרו

הצי העין יהיה לפר ושלישית העין לאיל ורביעית העין לכבש וכן זאת עלת חרש בחדשו
 ו' אלדך דרש אתה תמיד עניי י' אלדך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: דברים יא:

בבעל מום. שגולד כחומו ועומד לישפט בחוק מיום שגולד הוא רח"ל
לדן ומתקין לו משפלה: מי מני אביו ליה. ביום שגולד דלמח נפל הוה
ימין שחיטה מטעמהו עד שישהה שמונה ימים דשזב נפק ליה
מכלל נפל דמחא (שם ד' קל"ה): רצ"צ אומר כל ששהה שלשים יום
נאכלס אר"י נפל וצבחהה שמונה ימים:
לחדשים. למנין חדשי השנה:
לעירובין. קא ס"ד לישב ב"ד ולעין
חט השנה הנחה לריבה להמנער:
למרותם שקלים. (א) להקריב שאין
דבנותם הקלוקים מתרומות קופות של
שקלים שזו: אף להקריב כספים.

הוא לכם לחדשי השנה
ישראל לאמר בעשור
איש שה לבית אבות
למשמרת עד ארבעה
ושחזו אותו וגו' וכח
האביב איהו חיה שנה
זה ניסן וקרי לה ראשית
אביב וליכא ואימא ג
ולכא מדי רוב אביב

לדאָס זעלבע חרפּאָל המעבֿער מאַכט:
רובֿ אַרבי. שׂיהו רובֿ תּחולות
המעבֿרות: נו: שׂיהו צו אַסיסע.
המעבֿרים צו פֿירט לביט מעמי
המעבֿרים וכל הקק הן עשויות געשען
ל״כס: ראשון למעלה. למעשה המן:
ספּאָל דידן. דלל חנל חממ״ר ריה
המעבֿרים: ע״כורים מניסן מניסן.
המעבֿרים ובי ראשון צ״ל ליסל ועפֿין

קבלה לדמונו 'ביום ע' עשר חדש הוא חדש אמר מהבא 'ותלקק אחשוורוש אל בית מ' הוא חדש סבת ר' 'בארבעה לחדש התש' יעקב אמר מהבא 'ויק' היה בחדש השלישי אמר מהבא 'הפיל פו' מיום ליום ותחדש ל' חדש אדר ואיכעית הראשון הוא חדש נ' לא אמרי מהאי דלכ' למילתיה ותנא דידו

לא קמיידי: ולעייבורי:
ר"ה ואם עיברוה אינר
יאעפ"כ אין מעברין:
עיבורין דתנן ^אהן העי
מ"ט דמאן דאמר עד
לפסח שלשים יום א
בזושבא תליא מלר
האינא ותנא רידן
שקלים: מגלן א"ר יאי
^באמרה תורה חדש
דכתיב ^גראשון הוא
^דמראשית השנה דני
ואין דנין שנה שיש
יהודה אמר שמואל
חדש ^הואם הביא מ
הבאין אחר בניסן
אלא שחיסר מצוה ^ויוחיד
שהתנרב משלו כשרין כלל

מקל הזה דבר י אל זמרה בארבעה לודש תחשבי בבקשה: זמרה א 7. ויפראו ספרי
 ישי הוא חוש סיון בשלושה ועשרים בו ויחבב כלל אשר עז מרכיב אל הוהדים ואל
 סודותיה אשר הודו ירו 8. שבע ועשרים ומאה חודשי מדינתה חודשיה תכבה ועם יום
 שלשום: סמור ח 10. חוש הראשון הוא חוש קטן בשבת ושלשום ושלשום
 חוש קטן ניום ויום ומחשבי שנים עשר הוא חוש אדר-אדר ג 11. וספיד
 לודש הודי כל ראש חודשים ראשון הוא עשר כל לודש השנה סמור יב א 12. וירא י

עין משפט
נר מצוה

לֵךְ אַ מִי מִיד מִהֶלֶל קִדֹּשׁ
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה יִגְמֹל עִשָּׂק
מִי:
לֵךְ בַּ מִי שֶׁסָּהֵל אֶת
שֵׁשׁ:
לֵךְ בַּ מִי שֶׁסָּהֵל הֵלֵךְ:
לֵךְ הַ עֹשֶׂה אֵלֶּיךָ מִי
שֵׁשׁ:
לֵךְ וְ אֶת מִי מִיד מִהֶלֶל
שֶׁקִּדֹּשׁ הֵלֵךְ יִגְמֹל עִשָּׂק
מִי:
לֵךְ חַ מִי מִיד מִהֶלֶל כֹּל
הַמִּקְדָּשׁ הֵלֵךְ:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ויתרמות
שקלים. ראשון הרקוב
הקטנות האקנות מתמות
שלש קופות: (ב) זמב ד"ה
ספקהו נ"ל לקטן נ"ו אחז
י"ב נפול דקדא נ"ו אחז
(ג) נפול הש"ס נ"ו לרקות
ויתרמוס כנריתא לקטן דף
י"ב [ותנא ד"ה אחז י"ב
חשני דנרס אלף] קטל
תתנאדא תנא ויזיר ח"ס ק
סכא נ"ו לא ח"ס תנמי
ספקהו נ"ל קטירא ח"ס לא
ויזיר [וחאב קאמי דלקטן
נ"ו סקתא חזרלא] דכא
ספקהו נ"ל קטיר:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה שטא וכו' ליכא
למחשש כולי דאמי. עין יומא
לה ע"ב תוס' ד"ה מחוס:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

אן רש"י ד"ה עיצורין מנין
מנין ט' ולעין בלרבי עיצור
השנה גניסן כלל:

רבינו חננאל

ובכור בעל מום משעה שנוול שראוי לאכילה והוא דקיס ליה כגויה שכלו לו חדשיו, מניין לו שנה משעה שנוול. תנו רבנן באחד בניסן ראש השנה לחדשים כולי' מנא לן, דכתיב ואשון הוא לכם לחדשי השנה ונדרתה, ופירש רב חסדא ונדרתו דבריו.

[illegible]

לְחֵרֵשׁ הַשָּׁנָה: בְּמִדְרָבָה כַּח יד

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones